Τοιώδιον

Τῆ Τετάρτη Δ΄ Έβδομάδος εἰς τὸν Έσπερινόν.

Μηναῖον - ΤΗι Δ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Όσίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ

Τῆ Τετάοτη Έσπέοας Δ΄ Έβδομάδος 2019 ΧΟΡΟΣ

Ήχος δ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ή προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τοιωδίου. Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἡχος δ'.

Έξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ή τῶν ἀγαθῶν πρόξενος Νηστεία, τὴν ἑαυτῆς μεσότητα νῦν ἐπήγαγε, ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασα, καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ἀφέλειαν προτιθεῖσα· καὶ γάρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπίτασις, πλείω τὴν εὐεργεσίαν ποιεῖται. Διὸ τῷ πάντων καλῶν δοτῆρι Χριστῷ, εὐαρεστοῦντες βοῶμεν· Ό νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας, ἀκατακρίτους ἡμᾶς ἀξίωσον, μετασχεῖν καὶ τοῦ θείου Πάσχα σου, ἐν εἰρήνη βιοτεύοντας, καὶ ἀξίως σὺν Πατρί σε, καὶ Πνεύματι δοξάζοντας.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. ή Ηχος πλ. α΄.

Έμε ύπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Οἱ ἐν κουπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι, πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι, οὐ μέσον τῶν πλατειῶν θριαμβεύουσι ταύτας, ἀλλ' ἔνδον τῶν καρδιῶν ἀποφέρουσι μᾶλλον, καὶ ἁπάντων ὁ βλέπων τὰ ἐν κουπτῷ γινόμενα, τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. Νηστείαν τελέσωμεν, μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν δεόμεθα, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαοτυοικόν. Ήχος πλ. α'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Άκοφέστω διαθέσει ψυχῆς, Χοιστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἄγιοι Μάρτυρες, τοὺς δεινοὺς καὶ διαφόρους αἰκισμούς, παθημάτων ὑπεμείνατε, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ. Ἰ**Ηχος α'.** Πανεύφημοι μάρτυρες.

Γενηθήτω τὰ ὧτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Νηστείας ἐν ὕδατι ψυχάς, πάντες ἀπονίψωμεν, καὶ προσελθόντες τὸν τίμιον, καὶ πανσεβάσμιον, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πιστῶς προσκυνήσωμεν, τὸν θεῖον φωτισμόν ἀρυόμενοι, καὶ τὴν αἰώνιον,

σωτηρίαν νῦν καρπούμενοι, καὶ εἰρήνην, καὶ καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω τὸ μέγα ἔλεος.

*Ηχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Έαν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Αποστόλων καύχημα Σταυρέ, ὅν περ περιέπουσιν, Άρχαί, Δυνάμεις, Άρχάγγελοι, τοὺς προσκυνοῦντάς σε, πάσης βλάβης σῷζε, καὶ τὸ θεῖον στάδιον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἀξίωσον, καλῶς ἀνύσαντας, τὴν ήμέραν τὴν σωτήριον, ἐπιφθάσαι, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Έτερον. Ποίημα Θεοδώρου. Ήχος βαφύς. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ένεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἡλπισεν ή ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν Χαῖρε ζωῆς ξύλον, Άιδου καθαιρέτα, χαῖρε χαρὰ Κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα, χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῆ δυνάμει σου τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὅπλον, τὸ ἄρρηκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φοούρησον, ἁγίασον δεόμεθα.

Στιχηρά τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου -Ήχος β΄. Ότε ἐκ τοῦ ξύλου.

Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Όλος, ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῆ ψυχῆ συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, θείους ἐγεώργησας καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ήσυχίαν ἐγκράτειαν, άγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε,

πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοποεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Ότι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλἡ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Όλος, ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῆ ψυχῆ συνημμένος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, θείους ἐγεώργησας καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, άγάπην έλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοποεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Χάρις ή τοῦ Πνεύματος ἐν σοί, ὡς καθαρωτάτω καὶ πράω κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἴδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· őθεν καὶ γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὤφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὔλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Ότι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ΄ ήμᾶς, καὶ ή ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῆ ἐλπίδι τοὺς πόνους, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιούμενος λήθην, έως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης άρετῶν ἐργασίαις, καὶ μακαριότητος θείας, Όσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν

με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἡ Άγνὴ καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος· οἴμοι τὸ ἐμὸν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ δεινή μοι ἑρυφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εἴσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Όρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς·* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Έσπέρας...

Τοῦ Τοιωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ποοκείμενον. Ήχος δ'. Ψαλμὸς ΟΑ' (71).

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ό Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ποόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Kεφ. Θ', 18 - I', 1

Ήσαν οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ, Χὰμ δὲ ἦν πατήρ Χαναάν. Τρεῖς οὖτοί εἰσιν υἱοὶ Νὧε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤοξατο Νῶε ἄνθοωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἔπιεν έκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη έν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Χάμ, ὁ πατήο Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξελθών, ἀπήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν οπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υίὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος, καὶ εἶπεν· Ἐπικατάρατος Χὰμ παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ, πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ, καὶ γενηθήτω Χαναὰν παῖς αὐτοῦ. Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πεντήκοντα έτη. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αί ήμέραι Νῶε, ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν. Αὖται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ, καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Ποοκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς OB' (72).

Ἐμοὶ δὲ τὸ ποοσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία!

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Όρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ ΙΒ' 23 - ΙΓ', 9

Άνης συνετός θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. Χείο ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ἀνδρὸς δικαίου ταράσσει, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος έαυτοῦ φίλος ἔσται, αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς, ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, ή δὲ όδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. Ἐν όδοῖς δικαιοσύνης ζωή, όδοὶ δὲ μνησικάκων εὶς θάνατον. Υἱός, πανοῦργος ὑπήκοος πατοί, υίὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλεία. Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων, ὀλοῦνται ἄωροι. Ός φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν έαυτοῦ ψυχήν. Ὁ δὲ προπετής χείλεσι πτοήσει έαυτόν. Έν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἄεργος, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελεία. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ

αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἕξει παρρησίαν. Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ άμαρτία. Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτούς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. Φῶς δικαίοις διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ δόλιοι πλανῶνται ἐν άμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)